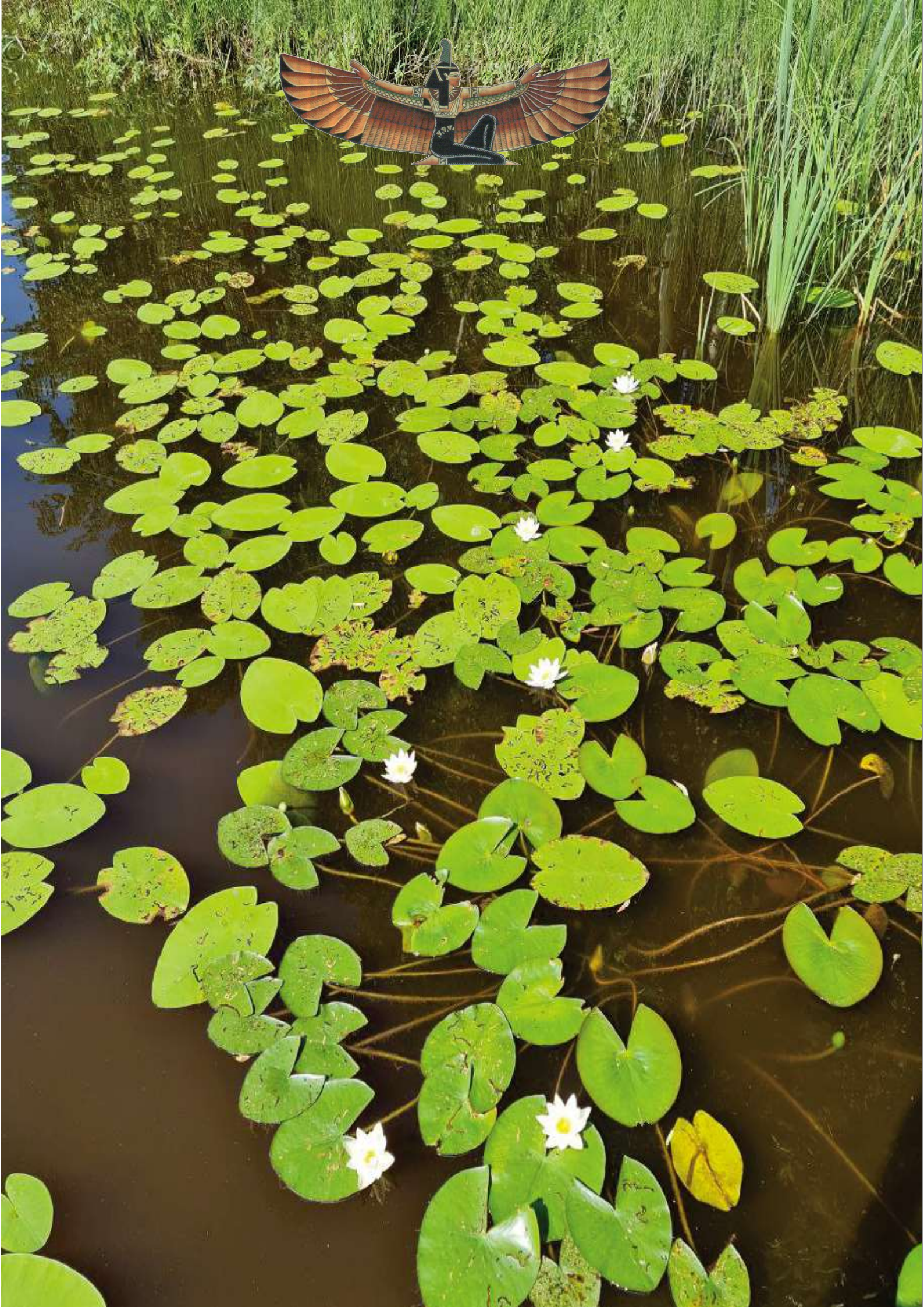

ROSA CRUX

2/2023

Filosofiaa - Mystiikkaa - Tiedettä - Kulttuuria

FILOSOFIAA - MYSTIIKAA - TIEDETTÄ - KULTTUURIA

Nro 2, Joulukuu 2023, 26. vuosikerta

Ruusuristin Veljeskunta AMORCin Jäsenlehti

Hiljaisuuden kokemus ja sen mystiikka.....	6
Olemuksemme kerrokset hindulaisessa filosofiassa.....	18
Ignatius Loyolan elämä ja hengelliset harjoitukset, osa 2.....	24

Kansikuva: / Jussi Kangas

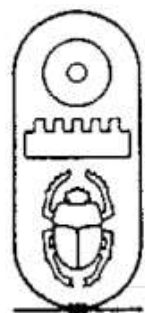
© Copyright 2023
Ruusuristin Veljeskunta
AMORC-SUOMI
AMORC, PL 8, 33341 TAMPERE
amorc@amorc.fi
www.amorc.fi

Kaikki oikeudet pidätetään

ISSN 2736-8610 (painettu)

ISSN 2736-8629 (verkkojulkaisu)

*Lehden artikkelit eivät välttämättä kuvaa Ruusuristin
Veljeskunta AMORCin kantaa, jolloin niistä vastaa kirjoittaja*

Joulukuu 2023

Mikä Ruusuristin Veljeskunta AMORC on?

Ruusuristin Veljeskunta AMORCin perustana on filosofinen ja vihkimyksellinen perinne. Jäsenten edistyessä opinnoissaan heidät vihitään seuraavalle opintotasolle tai -asteelle. Ruusuristiläiset, niin miehet kuin naisetkin kautta maailman, opiskelevat luonnon lakeja elääkseen harmoniassa niiden kanssa. Opiskelun aihepiirejä ovat mm. sielun luonne, intuition kehittäminen, klassinen kreikkalainen filosofia, kehon energiakeskukset ja itseparantamistekniikat. Ruusuristiläinen perimätieto opastaa ja kannustaa opiskelijaa löytämään sisimmässämme jo olevan viisauden, myötätunnon, voiman ja rauhan.

HALUATKO LISÄÄ TIETOJA?

Pyydä esitteemme osoitteella:

Ruusuristin Veljeskunta AMORC

PL 8, 33341 TAMPERE

soita iltasin tai jätä viesti

050-561 1128

yhteys sähköpostitse:

amorc@amorc.fi

www.amorc.fi

TOIMITUKSESTA

Ihmiskunnan ainoa tavoite

”Lankeamisestaan lähtien ihmiskunnan ainoa tavoite, jota henkisessä pimeydessä vaeltavat eivät ole tunnistaneet, on ollut sovinto ja jälleenyhdistyminen Luojan kanssa. Maapallolla ollessamme tavoitteemme on käyttää kaikkia olemuksemme oikeuksia ja voimia, sikäli kuin mahdollista, ohentaaksemme välissä olevaa häiritsevää viestintää itsemme ja todellisen Auringon välillä, jotta väylä olisi vapaa ja valonsäteet pääsisivät meihin vapaasti ja taittumatta.”

Louis-Claude de Saint-Martin

HILJAISUUDEN KOKEMUS JA SEN MYSTIIKKA

Fr. T. Rantanen

JOHDANTO

Monet ovat kuulleet vanhan suofilaisen sanonnan, jonka mukaan on parempi olla sanomatta mitään, jos se mitä aikoo sanoa, ei ole kauniimpaa kuin hiljaisuus. Tiedämme myös, että Pythagoras vaati oppilailtaan hiljaisuutta vuosien ajan, ennen kuin he saivat esittää filosofisia kysymyksiään. Ja kun tuttavamme

siirtyvät ajasta ikuisuuteen, pidämme hiljaisen hetken kunnioittaaksemme hänen maallista muistoaan. Mestari Eckhart on puolestaan kirjoittanut, että ”mikään luomakunnassa ei ole niin Jumalaista kuin hiljaisuus”. Mutta mitä filosofien ja mystikoiden kautta aikojen arvostama hiljaisuus tarkoittaa nykyajan ihmiselle? Pystymmekö kokemaan hiljaisuutta elämässäm-

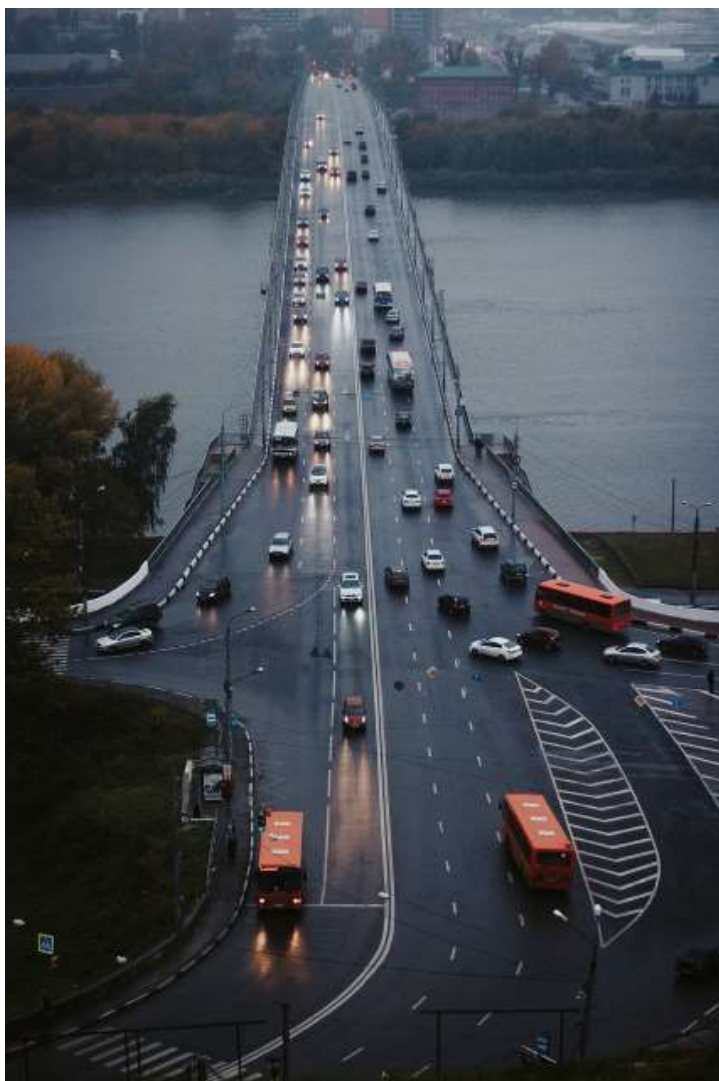
me, ja miten hiljaisuus voisi liittyä mystiseen paluumatkaamme kohti korkeinta tietoisuutta? Aihe on laaja, mutta toivon tässä artikkelissa esitettyjen aiheiden avaavan uusia näkökulmia hiljaisuuteen, sen mystiikkaan ja lukijan omaan kokemukseen hiljaisuudesta.

MITÄ HILJAISUUS ON?

Aivan alkuun lienee syytä määritellä, mitä hiljaisuus on. Oma käsityksemme hiljaisuudesta saat-
taa liittyä koti-iltojen hiljaisiin hetkiin, rauhallisiin metsäretkiin tai seesteisen kirjaston äänimaisemaan. Ehkä joillekin hiljaisuus tuo mieleen kirkot tai muut pyhään kokemukseen tähtäävät paikat. Hiljaisuuteen perehtyneen suomalaisen tutkijan Outi Ampujan mukaan ihminen on aikojen alusta alkaen kehittynyt luonnon äänistä koostuvassa ääniympäristössä. Veden solina, tuulen humina ja eläinten ääntelyt sisältyvät ihmisen kuuloalueeseen (20–20 000Hz), emmekä voi sulkea tällaisia ääniä korviltamme, edes nukkuessamme. Täydellinen hiljaisuus, eli kaiken äänen puuttuminen ei siis ole luonnollista, eikä täydellinen äänettömyys ole psykofyysisen historiamme kannalta tavoiteltava tila. Onkin ajateltu, että hiljaisuus on kovien tai epämiellyttävien ään-

ten puuttumista, tai ainakin niiden vaimeutta. Tarve tutkia hiljaisuutta tieteellisin keinoin juontaa juurensa ihmisen aikaansaaman teollisen kehityksen ja kaupungistumisen tuottamiin äänimaailman muutoksiin, jotka ovat merkittäviä, ja ihmisen kannalta jopa kohtalokkaita. Jo maanviljelykseen perustuneen korkeakulttuurin kehittäneet sumerilaiset, jotka elivät Mesopotamiassa vuosina 4 000–2 000 eaa., kertoivat tarinaa, jossa ihmiset omalla toiminnallaan aiheuttivat suuren vedenpaisumuksen. He olivat tuottaneet niin häiritsevää melua, että se sai jumalat suuttumaan, erityisesti myrskyn jumala Enlilin.

Esiteollisen maanviljelyksen aikakauden tuottama äänimaisema voidaan luokitella vielä verrattain seesteiseksi, vaikka siihen sisältyykin ihmisten ja kotieläinten tuottamia, luonnon äänistä poikkeavia ääniä. Ampujan mukaan perinteisen maatalouden kiireetön ja vaima, mutta kuitenkin eloisa äänimaisema saattoikin olla ihmiselle idyllinen. Näin ajateltuna vasta teknologisten keksintöjen kiihtyvän synnyn myötä on muutos äänimaisemassa ollut valtaisa, ja hiljaisuuden kokeminen on käynyt ihmiselle yhä vieraammaksi. Me-

tallin valmistaminen, vaunujen ja vankkureiden määrän kasvu ja erilaisten koneiden hyödyntäminen tuotannossa on mullistanut kokemamme äänimaiseman. Kovaäänisten ja humisevien tehtaiden äärelle kasvoi kaupunkoja, joihin pakkautui tiiviisti jopa tuhansia ihmisiä. Ihmiset toivat mukanaan liikenteen melun ja puheensorinan, myös naurun, itkun ja huudahdusten hiljaisuutta rikkovat ominaisuudet, niin

kaduille kuin asuinrakennuksiin.

Modernin maailman melulla on myös politiikan tasolla todettu olevan terveyttä ja viihtyvyyttä heikentäviä vaikutuksia. Suomessa maantieteellinen alue määritellään melualueeksi, jos sen vuorokautinen keskiäänitaso ylittää 55 desibeliä. Ampujan mukaan tänä päivänä melualueilla asuu noin miljoona suomalaista, joista viidennes pääkaupunkiseudulla. Suurin melun aiheuttaja on liikenne, erityisesti pika- ja moottoriteiden autoliikenne. Viranomaistasolla onkin ryhdytty toimiin melun torjumiseksi, sillä

esimerkiksi EU:ssa toteutetun tutkimuksen mukaan liikenteen melu todettiin pienhiukkasten ja passiivisen tupakoinnin jälkeen kolmanneksi vakavimmaksi terveydellistä haittaa aiheuttavaksi ympäristön riskitekijäksi. Kohtalaisten hiljaisten alueiden, kuten kaupunkipuistojen tärkeys on ymmärretty, mutta niiden säilyttäminen voi olla haasteellista esimerkiksi uudisrakentamisen paineessa. Hiljaiset alueet ovat

käymässä entistä harvinaisemmiksi, mutta onneksemme asume harvaan asutussa maassa, joten täysin hiljaisia luontokohteita on edelleen melko vaivattomasti löydettävissä, myös eteläisessä Suomessa.

HUUMAAVA VIESTINTÄ

Ihmisen toiminnan tuottaman melun lisäksi hiljaisuuden ja vaimean äänimaiseman kokemista vaikeuttavat viestintään ja viihteeseen tarkoitettut laitteet. Teknologisen kehityksen myötä ihmiskunta on erityisesti 2000-luvun alussa tottunut erilaisiin viestintävälineisiin, ja niiden parissa vietetty aika on kasvanut rajusti. Viestintäsovellusten ja eri medioiden sisältö on suunniteltu niin, että viettäisimme niiden parissa aikaamme mahdollisimman paljon. Nopeasti vaihtuvat värikkäät kuvat, mukaansa temppaavat lyhyet tarinat ja äänet ja loputtomat mahdollisuudet siirtyä uusien aiheiden pariin saavat aivomme tuottamaan dopamiinia, hyvän olon ja energisyyden tunnetta lisäävää hormonia sellaisissa määrin, että ilman viestimiä tätä tasoa on hyvin vaikeaa pitää yllä. Neuropsykologiselta kannalta esimerkiksi erilaisten sosiaalisen median sovellusten

käytön aikaansaamat dopamiinimäärät ovat verrattavissa heroinin, kokaiinin ja amfetamiinin vastaaviin – sama pätee myös niiden koukuttavuuteen.

Moderni ihminen onkin saatanut vieraantua virikkeettömyydestä ja hiljaisuudesta, sillä dopamiiniryöpyn katketessa hiljaisuuden ja tylsyyden tilat koetaan vieraina tai jopa vastenmielisinä. Virginian yliopistossa Yhdysvalloissa vuonna 2014 tehdyn tunnetun tutkimuksen mukaan opiskelijat, jotka osallistuivat tutkimukseen, vierastivat yksin hiljaiseen ja virikkeettömyyden huoneeseen jäämistä niin paljon, että valtaosa heistä mieluummin antoi itselleen pieniä, mutta kivuliaita sähkösokkeja, sen sijaan että he olisivat istuneet tuolissa tekemättä mitään edes viidentoista minuutin ajan. Tällainen kyvyttömyys olla yksin ja syventyä omiin ajatuksiin ilman ulkoisia virikkeitä on läsnä ja havaittavissa myös laajemmin, erityisesti länsimaisissa yhteiskunnissa. Herää kysymys, miten vieraantuminen sisäisestä elämästämme ja sieltä kumpuavista henkisistä sykäyksistä vaikuttaa niin yksilöihin, meihin henkisiin olentoihin, kuin yhteiskunnallisiin toimintoihin.

TYHJÄT TYNNYRIT

Hiljaisuutta voidaan käsitellä ulkoisen, aistein koetun maailman äänimaiseman lisäksi myös puhumisesta pidättäytymisenä, kuten Pythagoraan hiljaisuuden vaatimus oppilailleen havainnollistaa. Pythagoras halusi varmistaa, että kun hänen oppilaansa ensimmäisen kerran kysyvät jotain, he ovat punninneet kysymystään riittävästi omassa mielessään, ja

puhumisesta pidättäytymisellään saavuttaneet sisäistä kypsyyttä – ehkäpä löytäneet sisässään piilevältä viisaudelta kysymyksiensä vastauksen. Hiljaisuuden tärkeys ja toisaalta löyhän ja vuolaan puhumisen turhuus ovat puhutelleet Pythagoraan lisäksi myös muita ajattelijoita. ”Tyhjät tynnyrit kolisevat eniten”, kuuluu esimerkiksi suomalainen sanon-

ta, ja se viittaa sekä Platonin että Kierkegaardin päätelmään, jonka mukaan ihmiset yleensä puhuvat liikaa. Paljon puhuvien ihmisten sanojen ja lauseiden sisältö saat-
taa olla kevyttä, jopa sisällötöntä, ja sen voidaan tulkita kertovan puhujan vähäisestä syvällisyyden tasosta, jopa alhaisesta älykkyydestä. Tulisieluinen Kierkegaard vie ajatuksen niin pitkälle, että tyhjät puheet ja hiljaisuuden puute sairastuttavat maailman.

Jeanne Guesdonin, Ranskan AMORCin Suurloosin entisen Suurmes-
tarin mukaan ruusu-
ristiläisen mystikon
tulee pyrkiä hillit-
tyyn puheenparteen,
eli puhumaan sääs-
teliäästi ja niin, että

puheen sisältö on rikasta ja syväl-
listä. Martinistiopintoja käynei-
den hyvin tuntema Louis-Claude
de Saint-Martin puolestaan tun-
netaan todellisesta rakkaudestaan
hiljaisuutta kohtaan. Hiljaisuus
mahdollistaa hänen mukaansa
henkiselle kehitykselle tärkeän
”sydämen rukouksen”. Saint-
Martinin mielestä aidot totuu-
det opetetaan vain hiljaisuuden

kautta, ja hän uskoi, että selkein ihmiskunnan heikkouden merkki on sanojen paljous.

Kuten huomaamme, hiljaisuus voidaan nähdä sekä objektiivisin aistein vastaanotetun ulkoisen äänimaailman vaimeutena, että kanssaihmisille suotuna mahdollisuutena olla häiriintymättä liiallisesta puheestamme tai puheemme sisällöttömyydestä. Toisaalta voimme jakaa hiljaisuuden sekä ulkoiseen, että sisäiseen hiljaisuuteen. Athosvuoren munkkien hiljaisuudesta artikkelin kirjoittaneen Raili ja René Gothónin mukaan ulkoinen, desibelein mitattavissa oleva hiljaisuus helpottaa löytämään sisäisen hiljaisuuden. Sisäinen hiljaisuus taas ”merkitsee kokemusta rauhasta ja tyyneydestä, sekä uskonnollisessa mielessä yhteydestä pyhään, korkeimpaan tai Jumalaan”.

MYSTINEN HILJAISUUS

Edellä käsiteltyt aihepiirit – melu, koukuttava viestintä ja puheen paljous – ovat omalta osaltaan olleet luomassa nykyistä tilannetta, jossa ihminen voi mieltää hiljaisuuden kiusalliseksi, jopa ahdistavaksi kokemukseksi. Mutta kuten totesimme, jo fyy-

sisen terveyden näkökulmasta melun välttäminen ja hiljaisuuden kokemusten lisääminen on ihmiselle hyödyllistä. Ruusuristimystikkoina meitä kuitenkin kiinnostaa erityisesti henkisen kasvun ja Ykseyden kokemisen aspekti hiljaisuudessa. Hiljaisuus liitetään meditaatioon ja rukoukseen, lukuisiin hengellisiin tilaisuuksiin ja kokemuksiin, ja tällöin yksi tärkeimmistä tavoitteista on sisäisen hiljaisuuden saavuttaminen.

Lienee totta, että jokainen meistä on reflektoinut tätä aihetta omaan elämäänsä peilaten, ja huomannut muutoksia esimerkiksi hiljaisten ja tylsiltä tuntuvien hetkien määrässä. Voiko tällainen muutos vaikuttaa oman sisäisen äänemme kuuluvuuteen, kykyymme tuntea syvää rauhaa ja Kosmisen yhteytemme kirkkauteen? Ralph M. Lewis, AMORCin imperaattori vuosilta 1939–1987, on kirjoittanut ”mystisen hiljaisuuden” tärkeydestä meditatiiviseen tilaan ja mystisiin kokemuksiin pyrittäessä. Olennaista hänen mielestään on, että objektiiviseen tietoisuuteen jatkuvasti virtaavat ulkoiset ärsykkeet on suljettava pois, äänet mukaan lukien, mikäli haluamme

Ralph M. Lewis, AMORC:in imperaattori vuosilta 1939–1987 virittäytyä kokemaan Ykseyttä ja kosmisen taajuuden inspiroivaa säveltä. Mikäli ulkoiset äänet ja tunteet stimuloivat aistiamme, emme pysty vastaanottamaan meditatiivisen tilan inspiraatiota, johon tarvitaan myös aistillista havainnointia. Lewis myönsi, että aistien objektiivisten kokemusten sulkeminen on lähtökohtaisesti hyvin vaikeaa, mutta harjoitus tekee tässäkin mestarin.

Lainatkaamme tässä vaiheessa otetta Perinteisen Martinisti-Veljeskunnan opintokirjeestä,

joka oivallisesti käsittelee hiljaisuuden teemaa:

”Hiljaisuuden henkinen harjoitus auttaa saavuttamaan sydämen puhtauden, sisäisen tyyneyden, sillä hiljaisena olominen ei välttämättä tarkoita puhumisen lopettamista – se on jotain vielä syvempää, joka ulottuu ajatusten taa. Tämä on erittäin tärkeää henkisellä matkalla, sillä se poistaa kaikki mahdollisuudet pakenemiseen. Sisäisessä hiljaisuudessa käännyimme sisäänpäin, kohti Jumaluutta sisällämme. Kun hiljaisuus on saavutettu sisäisesti ja ulkoisesti, se suo meille mahdollisuuden avata yhteys Jumaluuden kanssa.”

Hiljaisuuden kokeminen on tärkeä avain henkiseen kasvuun, sisäiseen yhteyteen Kosmisen tietoisuuden kanssa, mutta ulkoiset olosuhteemme tuntuvat muuttuvan niin, että jo ulkoisen hiljaisuuden kokeminen on jatkuvasti haasteellisempaa. Henkisen rauhan ollessa yhä vaikeammin tavoitettavissa, ovat ihmiset ja yhteisöt kehittäneet erilaisia tapoja paeta ulkoisen maailman aiheuttamia häiriöitä ja objektiivisten aistien stimulaatiolle

perustuvia houkutuksia. Olemme kuulleet tarinoita vuorille vetäytyvistä munkeista, luolissa asuvista erakoista ja luostarielmälle omistautuneista veljistä ja sisarista, jotka ovat valmiita luopumaan maallisesta omaisuudesta ja aiemmasta sosiaalisesta elämästään saavuttaakseen sisäisen hiljaisuuden. Kristillisen perinteen piirissä hesykasmi lienee tunnetuin hiljaisuuteen ja sisäisen rauhan etsimiseen omistautumisen muoto. Sen nimi tulee kreikkalaisista hiljaisuutta tarkoittavista sanoista hesykhia ja hesykhastos. Hesykastisen liikkeen kuuluisin edustaja oli Athosvuorella elänyt munkki

Gregorius Palamas (1269–1359), joka kuvaili hesykasmin merkitystä erityisesti oman ajattelun hallinnan keinona. Aiheeseen liittyen ovat Raili ja René Gonthóni kirjoittaneet: ”kun mikään ulkoinen ei vie huomiota, ihminen voi seistä Jumalan edessä ja iloita taivaallisesta levosta.” Saman kaltaisia suuntauksia on havaittavissa myös Lähi-Idän ja Aasian uskontojen piirissä, ja keinoina saavuttaa hesykasmin kuvailema rauhan tila käytetään esimerkiksi meditaatiota, hengitysharjoituksia ja mantraamista. Nämä menetelmät ovat myös meille AMORCin jäsenille hyvin tuttuja.

Myös modernissa Suomessa edellä mainitut harjoitteet ovat suosittuja. Kenties tehokkaimmin ne ovat levinneet ihmisten tietoisuuteen joogaperinteen Suomeen rantautumisen myötä 1900-luvun puolella, ja nykyään ne ovat kiinnittyneet jo osaksi populaarikulttuuriamme. Eri-laiset retriitit edistävät samaista hesykasmin tavoitetta, ja ihmiset ovat valmiita maksamaan huomattavia summia rahaa osallistukseen retriitteihin, päästääkseen hetkeksi irti arjen rutiineista, puitteista ja melusta. Sadat tuhannet suomalaiset hakevat rauhaa ja hiljaisuutta myös luonnosta, metsistä ja mökeiltään. Ne koetaan vastapainona kilpailu- ja kulutusyhteiskunnan paineille, sekä eräänlaisena kotiinpaluuna tilaan, jossa elämän tarkoitus selkiytyy ja henkinen eheytyminen on mahdollista.

HILJAISUUS ELÄMISSÄMME

Tässä artikkelissa olemme käyneet läpi hiljaisuuteen liittyviä teemoja niin äänimaiseman, puhumisen taidon kuin myös sisäisen hiljaisuuden näkökulmista. Pohtikaamme hiljaisuuden eri aspekteja sekä omissa

meditaatioissamme, että, mikäli mahdollista, läheistemme, ystäviemme, veljien ja sisartemme kanssa, joiden kokemuksiin olemme vaikuttamassa omilla ajatuksillamme, sanoillamme ja teoillamme. Etsiessämme sisäistä rauhaa ja hakiessamme tietämme takaisin taivaalliseen kotiimme tarvitsemme hiljaisuutta. Voit miettiä mitä ovat ne hiljaiset paikat ja tilat, jotka kuuluvat sinun arkeesi. Kuuluko elämääsi riittävästi hiljaisia, virikkeettömiä hetkiä, vai onko kykysi syventyä meditaatioon ja transsendenttisiin mietteisiin heikentynyt? Miten kuvailisit itseäsi puhujana, ja koetko hetkiä, jolloin olet puhunut kuin sanonnan mukainen ”koliseva tynnyri”. Nämä kysymykset lienevät ajankohtaisia ja merkityksellisiä monelle lukijalle, niin myös kirjoittajalle.

Mahdollisen inspiraation lähteeksi haluan kertoa hiljaisuuteen liittyvän tarinan kesältä 2022. Tarina sijoittuu Assisin luostarikaupunkiin, jonne Suomen AMORCin jäsenet pääsivät Italian matkallaan tutustumaan. Helteisenä kesäpäivänä, valloittavan tunnelmallisessa, rauhallisessa kaupungissa koin vahvaa

tarvetta lähteä kävelyille ja tustua San Damianon luostariin, jossa Franciscus Assisilaisen kerrotaan kuulleen Jumalan puhuneen hänelle krusifiksin kautta. Kertoessani suunnitelmistani ruusuristiveljet Jari ja Martti halusivat myös lähteä patikoimaan kanssani Assisin rinteille, ennakolta ajateltuna fyysisesti raskaalle matkalle. Halusin esittää yhden toiveen, joka liittyi siihen, miten matka tällaiseen paikkaan tulisi mielestäni suorittaa. Martti luki toiveen ajatuksistani ennen kuin ehdin tarkentaa mistä on kysymys, ja ilmaisi, että tekisimme matkan hiljaisuudessa. Kolmen vaeltajan tietoisuus oli yhteneväinen, eikä asiasta ollut tarvetta keskustella enempää. Jo kävellessämme kohti luostaria yhteinen kokemuksemme tuntui hiljaisuuden myötä hyvin syvälliseltä. Tavallisesti olisimme vallitsevien sosiaalisten normien mukaisesti täyttäneet hiljaisuuden puheella mistä tahansa aiheesta tahansa, ja kenties ajatus matkamme päämäärästä olisi useaan otteeseen kadonnut mielestämme. Perillä, hikisinä ja hengästyneinä, mutta edelleen sanattomina tutustuimme vieläkin toiminnassa olevan luostarin eri huoneisiin,

hiljaisuutta harjoittaviin nunniiin ja koruttomaan, rauhalliseen tunnelmaan. Aistimme huoneiden tuoksua ja värejä, koimme käsillämme puisten penkkien ja rapattujen seinien patinan, kenties kuvittelimme miltä elämä luostarissa on Franciscuksen ja hänen uskonsisarensa Pyhän Klaaran aikana näyttänyt. Lopulta istahdimme juomaan vettä luostarin keskellä sijaitsevan keidasmaisen puutarhan äärelle. Muutamien turistien ja oppaiden harmillisen äänekäs puhe kaikui käytävillä, vaikka sääntö oli, että luostarissa tulisi olla hiljaa. Puutarhan ja läheisten puitten kaskaat pitivät huumaavaa, säksättävää konserttiaan, kuin säestäen turistien häiritsevää meteliä. Näin myös heräämässä oleva sisäinen hiljaisuutemme oli vaarassa. Turistit kuitenkin lähtivät luostarista, jolloin tuli aivan hiljaista. Sen myötä äänekkäät kaskaat rauhoittuivat ja lopettivat raivokkaan konserttinsa. Kuinka kaunis tuo puutarha punaisine kukkineen ja vihreine lehtineen olikaan hiljaisuuden laskeuduttua sen äärelle. Tuossa hiljaisuudessa saatoimme kuulla satakielen iloisen, harmonisen laulun viereisen puun oksalta. Siinä hetkessä minuun sisäistyi syvällisellä tavalla

hiljaisuuden merkitys. Rauha oli laskeutunut San Damianon luostariin, ja meihin hiljaisiin vaeltajiin. Hiljaisuudelle antautuminen teki kävelystämme pyhiinvaelluksen. Palattuamme rinnettä ylös Assisin kaupunkiin koimme sinä iltana olevamme johdatettuna tiettyihin tuleviin tapahtumiin ja kokemuksiin. Tämä yhteinen matkamme, jonka keskiössä oli määrätietoinen hiljaisuus, puhuttaa ja liikuttaa meitä edelleen.

LOPUKSI

Toivottavasti tämä lyhyt esitelmä hiljaisuudesta ja sen mystiikasta on inspiroinut ajatuksiasi ja avannut uusia näkökulmia hiljaisuuden tärkeään teemaan. Hiljainen mieli, joka on vapaa objektiivisista aistituntemuksista ja harhailevista ajatuksista on kuin tyhjä kuppi, joka täyttyy pyhistä asioista ihmiselle, jonka tarkoitusperät ovat puhtaat. Ralph M. Lewis opasti Ruusuristin Veljeskunnan jäseniä meditoimaan, sillä meditaatio on eräs perustavanlaatuisimmista mystitistä tekniikoista. Voidaksemme meditoida, on meidän järjestettävä ympäristömme sopivaksi sitä varten: rauhallinen

tila, jossa meitä ei häiritä, jossa on sopiva valaistus ja ennen kaikkea, meidän tulisi pystyä olemaan hiljaisuudessa. Mystikon sielu herää taivaallisen todellisen tietoisuuteen, tulee tietoiseksi kosmisesta kauneudesta ja ymmärtää henkilökohtaisella tasolla Absoluuttisen Ykseyden. Vaalikaamme siis omia hiljaisuuden hetkiämme, ja mahdollistakaamme hiljaisuuden hetket omalla toiminnallamme myös veljillemme ja sisarillemme.

Martinistiopetusten kuvailemalla tavalla *"meidän on työkenneltävä pysyäksemme hil-*

jaisuudessa, saavuttaaksemme hiljaisuuden ja löytääksemme Jumaluuden, sillä vasta kun olemme saavuttaneet tämän tilan, jossa näemme Jumaluuden kaikissa olennoissa iästä, ulkonäöstä tai väristä huolimatta, voimme tuntea aitoa onnellisuutta, joka säilyy ja pysyy todellisena pyrkimyksenä kaikille olennoille. Tulemme näin tuntemaan rakkauden, joka ylittää rakkauden – yliaistillisen rakkauden ulottuvuuden.”

Lähteet:

- Ampuja, O. (toim.) 2014. Huutoja hiljaisuuteen. Ihminen ääniympäristössä.
- Gothóni, Raili & Gothóni René 2014. Hiljaisuus uskonnossa – Athosvuoren luostareilta retriittien rauhaan. Teoksessa Huutoja Hiljaisuuteen (ks. Ampuja O.).
- Guesdon, J. 1978. Silence: Inner learning through the power of silence. Uudelleenjulkaistu teoksessa Rocicrucian Digest 2009, nro. 1.
- Hakala, J. T. 2018. Tylsyyden ylistys – Ikävystyneisyys on luovuuden alku. Inner growth through listening. Ruusu-ristiläinen kirjoitus. Rocicrucian Digest 2017, nro 1.
- Lewis, R. M. 2016. The practical application of mysticism. Rocicrucian Digest 2016, nro. 2.
- Minicuci, G. 2009. Pythagoras the teacher: From Samos to Metapontum. Rocicrucian Digest 2009, nro 1. Adapted by Jones M.
- Wilson, T. D. ym. 2014. Just think: The challenges of the disengaged mind. Science, nro 345.

Kosminen meditaatio

Kosminen meditaatio ei ole pakoa, vaan turvautumista viisauden lähteeseen. Se johtaa henkiseen virtaukseen, jonka tulokset objektiivinen mieli voi muuntaa toimenpiteiksi ja hyödyllisiksi elämäntavoiksi. Se, mitä mystikko saa tällaisen meditaation kautta, on välitettävä ihmiskunnalle. Tämä saavutetaan muuntamalla nämä kokemukset aineelliseksi todellisuudeksi, objektiiviseksi tiedoksi, joista muut voivat nauttia. Nämä paljastukset eivät ole vain mystikon omaisuutta, kätkeytyneinä ja taltioituna osaksi hänen hurmioituneiden kokemustensa kokoelmaa, vaan niitä on käytettävä auttamaan muita heidän ammatillisessa ja sosiaalisessa ympäristössään. Tällä tavoin välitämme ihmiskunnalle sitä, mitä olemme saaneet.”

Ralph M. Lewis

Olemuksemme kerrokset hindulaisessa filosofiassa

Fr. Jari Jussila

Tämä kirjoitus sai alkunsa Frater Achenin Facebook-kirjoituksesta, joka toimii tämän kirjoituksen johdantona. Johdantoa seuraa lyhyt katsaus olemuksemme kerrokseen niin kuin ne esiintyvät perinteisissä intialaisissa kirjoituksissa ja joogakirjallisuudessa. Lyhyenä katsauksena se pyrkii antamaan näkökulman ihmisen olemukseen ja niihin keinoihin, joilla olemukseemme voi syventyä.

Johdanto

Ihmiset haluavat olla skeptisiä tai varautuneita puhuessaan muille ihmisille. Samalla uskomme, että omat ajatuksemme ja tunteemme ovat totta. Emme kuitenkaan hallitse mieltämme tai täysin ymmärrä miten se toimii. Tiedämme vain sen tulokset, nimittäin tunteet ja ajatukset, joista tulemme tietoisiksi ja jotka muuttuvat yhtä nopeasti kuin vesi virtaa joen rannalla.

Meillä ihmisillä on Sadhgurun mukaan viisi kehon ker-

rosta. Ensimmäinen kerros on fyysinen ruumiimme, joka aistii fyysisiä taajuuksia. Seuraava kerros on mentaalikeho, jossa fyysiset aistit muuttuvat ajatuksiksi ja tunteiksi. Täällä luodaan tarinat, jotka koemme. Sadhguru vertaa fyysistä kehoamme tietokoneen laitteistoon ja mentaalikehoamme sen ohjelmistoon. Kolmas kehon kerros on energiakeho, josta edelliset kehot saavat virtansa. Energiakehon tärkeänä tehtävänä on antaa fyysiselle keholle energiaa, jota se tarvitsee toiminnan ylläpitämiseen. Lisäksi fyysisen kehomme tulee saada rakennuspalikoita fyysiseltä tasolta syömämme ja juomamme kautta.

Neljättä kehon kerrosta voi kutsua viisauden ja intuition kehoksi, joka on kosketuksissa kaikkeen tietoon mitä on olemassa ja mitä on luotu kaikkina aikoina ja kaikilla tasoilla. Tämän kehon avulla saamme intuitiivista tietoa. Viides kehon

Intialainen joogaopettaja ja hindulainen mystikko Jaggi Vasudev, joka tunnetaan Sadhguruna.

kerros on nimetty Sadhgurun terminologian mukaan autuaaksi kehoksi. Kun olemme koskeuksissa siihen, koemme autuuden jatkuvana tekijänä aina kun olemme yhteydessä siihen. Viidennen kehon ytimestä voimme löytää ykseyden kokemuksen.

Olemuksemme kerrokset kirjallisuudessa

Perinteisissä intialaisissa kirjoituksissa olemuksemme kerrokset vastaavat muuten Sadhgurun kuvausta, mutta energiakehoa kuvattu yleisem-

min kehon toisena kerroksena ja mentaalikehoa kolmantena kerroksena. Panchakoshas (pancha tarkoittaa viittä ja kosha peitettä tai kuorta) on esitelty jo varhain Taittirīya Upanishadissa, vedalaisen aikakauden sanskritinkielisessä tekstissä, joka on luultavammin kirjoitettu noin 6. vuosisadalla eKr. Viisi peitettä Annamaya Kosha, Pranamaya Kosha, Manomaya Kosha, Vijñanamaya Kosha ja Anandamaya Kosha on jaettu kolmeen kehoon, jotka ovat

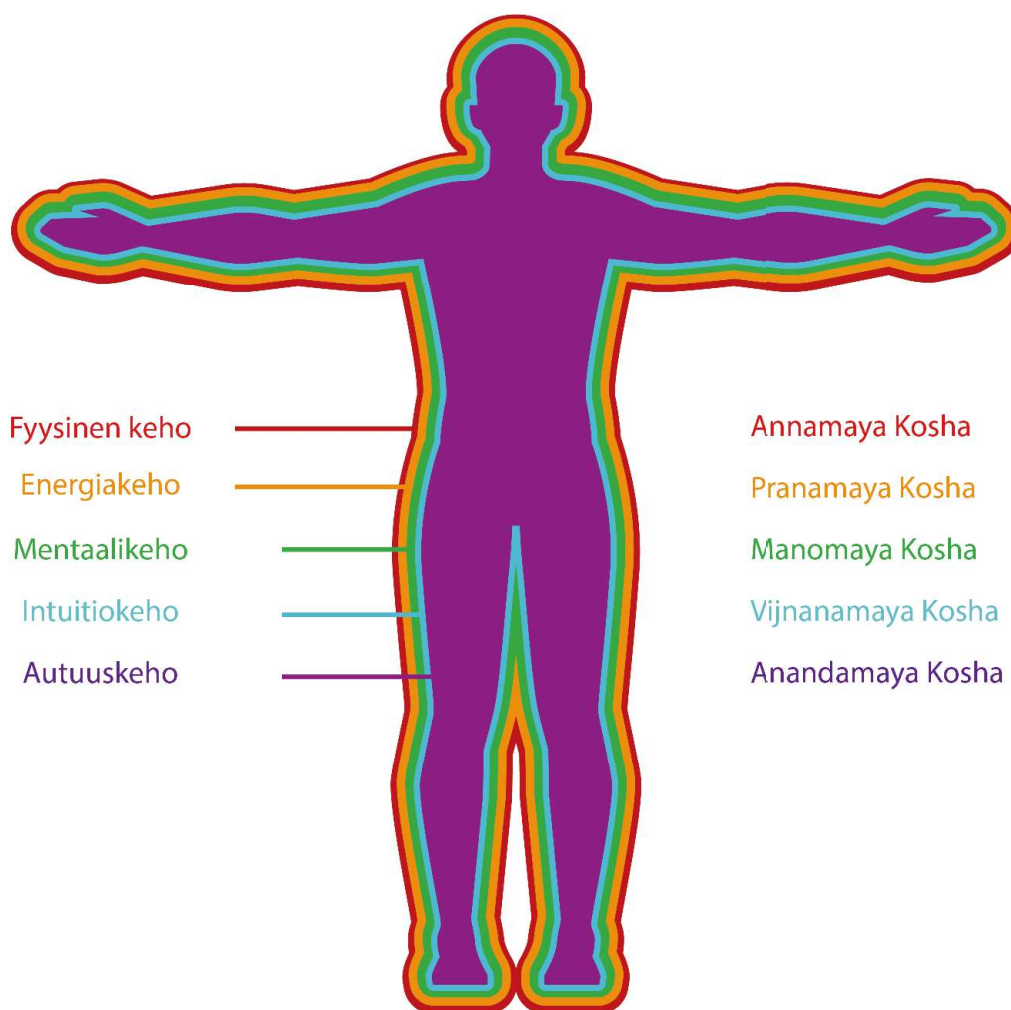
- Karkea keho - sthula sarira, joka koostuu fyysisestä materiasta. Tämä keho koostuu Annamaya kerroksesta.
- Hienovarainen keho - sukshma sarira, joka koostuu Pranamaya, Manomaya ja Vijñanamaya kerroksista.
- Kausaalinen keho - karana sarira, joka koostuu Anandamaya kerroksesta.

Tutustutaan vielä hieman tarkemmin, mitä perinteisessä intialaisessa filosofiassa puhutaan näistä peitteistä. Intialaisessa filosofiassa elävien olentojen syvintä olemusta kutsutaan Atma-

niksi. Tämä Atman on todellinen Itse, josta jokainen ihminen voi tulla tietoiseksi. Auurvedan – elämisen taidon, mukaan tämä todellinen Itse on verhottuna viiteen Koshaan eli kehon peitteeseen, jotka toimivat toinen toistensa kuorena peittäen sisäisen luontomme, Atmanin. Jokainen näistä kehoista, hienojakoisemmista karkeampiin on kytkeytynyt tietoisuuden virtaan, mutta ihminen saattaa olla samaistunut ainoastaan kehoon

tai peitteeseen, josta hän itse on tietoinen.

Kaikista karkein näistä peitteistä on Annamaya Kosha, fyysinen kehomme, jota rakennamme syömällä ruualla ja havaitsemme sisäisillä ja ulkoisilla aisteillamme. Tähän kuoreen samaistunut ihminen, voi ajatella olevan ainoastaan fyysinen kehonsa. Sanonnat ”Olet sitä mitä syöt” ja ”Olet sitä mitä treenaat” kuvastaa yksinkertaistettuna ajattelua tällä tasolla.

Viisi kehon peitettä

Seuraavat peitteet ovat hienovaraisempia kehoja, joista ensimmäinen on Pranayama Kosha. Energia tai elinvoima (prana) edustaa sitä voimaa, joka pitää ruumiin elossa. Kun elinvoima (prana) poistuu, ihmisen ruumis kuolee intialaisen filosofian mukaan. Elinvoimaa (pranaa) ihminen saa ruoasta ja hengitysilmaasta, jonka vuoksi joogan hengitysharjoituksia kutsutaankin pranayamaksi. Energiakehomme tai elinvoimakehomme ohjaa fyysisen kehomme energiavirtauksia nadeiksi tai meridiaaneiksi kutsuttujen kanavien kautta. Tähän peitteeseen samaistunut ihminen, voi ajatella olevansa vain energiaa, koostuvansa yhtä lailla atomeiden ja energiahiukkasten rakennuspalikoista kuin muukin aine, jota fyysisillä aisteillamme voimme havaita. ”Olet energiaa”. Tätä käsitystä voisi verrata 1600-luvun tieteellisen vallankumouksen jälkeen vaikutusvaltaiseksi nousseeseen mekanistiseen maailmankuvaan ja 1900-luvun kvanttimekaniikan ja suhteellisuusteorian myötä suurempaa suosiota saavuttaneeseen reduktionistisen materialismin maailmankuvaan.

Kolmas peite on Manomaya

Kosha, jota voidaan pitää meidän mentaalisenä kehonamme. Sitä on myös kutsuttu mieleksi ja astraaliruumiiksi. Mentaalikeho pitää sisällään ihmisen vietit, muistin, tunteet, ajatukset ja egon. Se on osa ihmisen tajuntaa, jossa pyyteet, tunteet ja ajatukset liikkuvat. Tähän kehoon samaistunut ihminen voi kokea olevan mielensä. ”Olet mitä ajattelet.”

Cogito ergo sum, René Descartesin kuuluisa filosofinen lausuma ”ajattelen, siis olen (olemassa)”.

Neljäs peite Vijnanamaya Kosha, intuitiokeho, vastaa erottelukyvystä, älykkyydestä ja myötätunnosta. Se edustaa intuitiota ja korkeampaa älyä, joka ylittää ihmisen itsekkäät pyyteet. Se voidaan nähdä myös

mielemme korkeimpana ilmentymänä, Buddhina, jonka vuoksi siitä käytetään myös nimitystä Buddhin keho. Tällä keholla on yhteys ikiaikaiseen tietoon ja viisauteen, joka ylittää ihmismielen yksilölliset rajat.

Viimeinen peite, Anandamaya Kosha, muodostaa kausaalikehon, jota jotkut kutsuvat autuuskehoksi ja jotkut jumalaiseksi kehoksi, on paras heijastuma todellisesta Itsestämme, Atmanista. Autuusverhokin on Atmanin (sielun) näkökulmasta katsottuna keho, jonka vuoksi sitä kutsutaan kausaalikehoksi (karana sariraksi), sillä siihen intialaisen filosofian mukaan tallentuu aina karma, hyviä ja huonoja tekoja koskeva informaatio. Taavi Kassila (2011) kuvaa sitä ”karmapankiksemme”, jota sielu kuljettaa pitkällä matkalla mukanaan. Autuuskehon avulla voimme saavuttaa samādhin, valaistumisen tilan. Ihmisen todellinen luonto on Sadhgurun mukaan tällainen. Kun emme samaistu fyysiseen kehoomme, tunteisiimme tai ajatuksiimme, koemme laajentunutta ykseyttä maailmankaikkeuden kanssa.

Kehojen peitteiden ensimmäisenä sana kuvaa kerroksen luon-

netta: anna tarkoittaa ruokaa, prana elinvoimaa, mano (manas) mieltä, vjna erottelukykyyä ja ananda autuutta. Toinen sana maya puolestaan harhaa. Nämä harhat toimivat verhona todelliselle Itselle. Harhaa voi olla älyllisesti vaikea käsittää, mutta Taavi Kassilan runossa se on hienosti puettu sanoiksi.

Juttelin täällä Intiassa sanjaasin kanssa mayasta, harhasta, hän sanoi että ma tarkoittaa 'on',

*ya tarkoittaa 'ei',
maya toisin sanoen sekä on että ei ole.*

*Tietämättömän näkökulmasta ykseyttä ei ole,
mutta valaistuneen näkökulmasta ykseys on.*

*Maya saa mielen etsimään onnea ulkopuoleltamme,
juuri tämä on harhaa,
sillä onni muuttuu väistämättä kärsimykseksi.*

*Sen sijaan mayan tuolta puolen, ykseyden kentällä
asustaa ikuinen, alati uudistuva autuuden lähde,
ken sen löytää,
hänelle jokainen on rakkauden arvoinen.*

— Taavi Kassila

Näiden kehojen voidaan kokea myös edustavan ihmisen olemuksen eri ulottuvuuksia. Ulrika Karlssonin mukaan ensimmäinen olemuksemme kerros on tihein ja sijaitsee kolmannessa ulottuvuudessa (3D), niin sanotussa “matriisissa”. Kolmas ja neljäs olemuksemme kerros, jotka koostuvat ajatuksistamme, tunteistamme, mielemme prosesseista ja unista sijaitsevat neljännessä ulottuvuudessa (4D). Hienovaraisin autuuskeho puolestaan sijaitsee viidennessä ulottuvuudessa (5D) ja sitä ylemmissä ulottuvuuksissa.

Päätelmiä

Näitä olemuksemme kerroksia ja jakoja niiden välillä voidaan pitää todellisina tai olemuksellisina. Joka tapauksessa niiden erittely voi auttaa hahmottamaan ihmisen erilaisia olemuspuolia. Iyengar (2008) painottaa, että joogin tehtävänä on kulkea olemuksensa ulkokehältä kohti keskustaa. Jotta ihminen voi saavuttaa eheyden, on näiden kerrosten oltava yhteydessä uloimmista sisimpään ja sisimmästä uloimpaan. Koska koshat ovat ihmisen olemuksen eri kerroksia, niiden kehittäminen edellyttää monipuolista

lähestymistapaa, joka kattaa kehon, mielen ja henkisen olemuspuolen.

Fyysisen kehon kehittäminen tapahtuu esimerkiksi kehon liikunnalla ja joogaharjoituksilla, joiden avulla keho vahvistuu ja joustavuus lisääntyy. Lisäksi terveelliset elämäntavat, kuten ravitseva ruokavalio ja riittävä lepo, ovat tärkeitä fyysisen kehon hyvinvoinnille. Energiakehon kehittäminen tapahtuu esimerkiksi hengitysharjoitusten avulla, joiden avulla energiavirrat kehossa tasapainottuvat ja vahvistuvat. Mentaalisen kehon kehittäminen tapahtuu esimerkiksi meditaation ja mielen rauhoittamisharjoitusten avulla, joiden avulla mieli hiljenee ja ajatukset selkeytyvät. Myös opiskelu ja henkinen kehitys voivat auttaa mentaalisen kehon kehittämisessä. Intuitiokehon kehittäminen tapahtuu esimerkiksi meditaation, rituaalien ja henkisten harjoitusten avulla, joiden avulla ihminen voi löytää yhteyden korkeampaan tietoisuuteen ja oman henkisen olemuksensa syvempiin kerroksiin. Olemuksen kerroksien kehittäminen on pitkäaikainen prosessi, joka vaatii sitoutumista ja säännöllistä harjoittelua. Alla

mainituista lähteistä voi kukin meistä löytää inspiraatiota tällä matkalla sisimpäämme kohti.

Lähteet

FRC Kim Achen, Olemuksemme kerrokset hindulaisessa filosofiassa

Karlsson, Ulrika (2022) The Sacred Soul. A Divine Evolution through Time and Space. Ulrika Karlsson Publishing.

Kassila, Taavi (2017). Harha on ja ei ole. <https://taavikassila.com/2017/01/21/3114/>

Kassila, Taavi (2011). Bhagavad-Gita – Jumalainen laulu. Suomennos ja tulkinta Kassila, Taavi. Like.

Iyengar, B. K. S. (2008). Light on life: The journey to wholeness, inner peace and ultimate freedom. Pan Macmillan.

Sadhguru. (2013). Hello! Interviews Sadhguru: Fulfilling Human Potential. <https://isha.sadhguru.org/in/en/blog/article/hello-interview-fulfilling-human-potential>

Swami Sharvananda. (1921). Taittiriya Upanishad With Sanskrit Text, Paraphrase with word-for-word Literal Translations, English Rendering and Comments. The Ramakrishna Math.

Ignatius Loyolan elämä ja hengelliset harjoitukset

Osa 2.

Marjaana Will-Vidlund S.R.C.

**Ignatius Loyolan elämä
pähkinänkuoressa,
jatkoa edellisen
Rosa et Crux lehden
no: 1/2023 artikkeliin.**

Viimeiset vuodet Ignatius ohjasi aikuisia Hengellisiin harjoituksiin. Hänen työnsä seuraavien 15 vuoden ajan – kuolemaansa asti – köyhien ja sairaiden parissa kertoi suuresta uhrautuvasta rakkaudesta. Hän työskenteli Roomassa kahdessa pienessä huoneessa, makuuhuoneessa ja sitä vastapäätä olevassa toimistossa, josta hän johti uutta veljeskuntaa läpi maailman.

Ignatius käytti vuosia laatiesaan veljeskunnalle säännöt ja hän kirjoitti tuhansia kirjeitä joka puolelle maailmaa jesuiittakollegoilleen auttaen heitä veljeskunnan asioissa ja miesten ja naisten ohjaamisessa hengelliseen ja henkiseen elämään. Pienistä Rooman korttereistaan käsin hän näki elinaikanaan, kuinka Jeesuksen Yhteisö kasvoi seitsemästä tuhansiin jäseniin, joilla oli taloja joka puolella Eurooppaa aina Brasiliasta ja Japania myöten. Joistakin hänen alkuperäisistä veljistään tuli Paavin teologeja Trentin neuvostossa, jolla oli merkittävä rooli katolisen kirkon uudistamisessa.

Aluksi Ignatius kirjoitti itse kaikki kirjeensä, mutta kun yhteisö kasvoi ja levisi maailmalle, hänen oli mahdotonta

kommunikoida kaikkien kanssa ja samanaikaisesti johtaa uutta veljeskuntaa. Siksi hän nimitti sihteerikseen Fr. Polandon vuonna 1547 auttamaan kirjeenvaihdossa. Tiedämme, että Ignatius kirjoitti elämänsä aikana lähes 7.000 kirjettä, joista suurimman osan tultuaan jesuiittojen johtajaksi. Hän piti kirjeenvaihtoa jesuiittajäsenten välillä yhdestä tärkeimmistä elementeistä edistäänsä yhtenäisyyttä.

Jesuiittojen erillään olo maailmalla oli suurimmista kasvun ja yhtenäisyyden vaaroista. Ignatius ei siksi vain kirjoittanut yhteisön sääntöjä, vaan myös vaati useita johtajia maailmalla kirjoittamaan Roomaan säännöllisesti ja informoimaan, mitä oli tapahtumassa. Tämä informaatio taas jaettiin kaikkialle yhteisöön.

Kirjeissään yhteisön jäsenille Ignatiuksen kerrotaan kohdelleen jokaista yksilöllisesti. Hän oli erittäin ystävällinen ja lempeä niille, jotka aiheuttivat hänelle eniten ongelmia. Toisaalta, ne jotka olivat pyhimpiä ja nöyrympiä, näyttivät joskus saavan liiankin kovaa kohtelua. Luultavasti siksi, että Ignatius tiesi heidän ottavan hänen korjauksensa ilman katkeruutta ja siksi, että he

tiesivät hänen rakastavan heitä ja tekevän näin vain heidän suuremmaksi henkiseksi hyväkseen.

Vaikka Ignatius oli innokas tuomaan ihmisiä Jumalan eteen ja auttamaan heitä hengellisesti, hänen kerrotaan pysyneen käytännönläheisenä ja maalaisjärjen omaavana ihmisenä.

Sairaus, kuolema ja kanonisaatio (pyhäksi julistaminen)

Jo opiskeltuaan Pariisissa Ignatius oli kärsinyt vatsakivuista ja ne kovenivat Roomassa. Kesällä 1556 hänen terveytensä huononi, mutta lääkäri arvioi, että hän selviää vielä kesän kuten aiemminkin. Ignatius kuitenkin arveli, että loppu oli lähellä.

Hän pyysi 30.7. iltapäivällä sihteeri Polancoa hakemaan hänelle paavin siunauksen siksi, että hän oli kuolemassa. Polanco uskoi kuitenkin enemmän lääkäriä ja sanoi, että hänellä on paljon töitä ja hän menisi huomenna. Puolenyön jälkeen Ignatiuksen kunto huonontui merkittävästi. Polanco kiirehti Vatikaaniin saamaan paavillista siunausta, mutta liian myöhään. Entinen maallinen hovimies ja sotilas, joka oli kääntänyt katseensa muihin hoveihin ja uudenlaisiin

taisteluihin, oli antanut sielunsa Jumalan käsiin.

Ignatius kuoli Roomassa 31.7.1556 roomalaiskuumeen seurauksena. Tämä kuume on ankara malariatyyppinen sairaus, jota on esiintynyt Roomassa eri aikoina historiassa. Ruumiinavaus paljasti, että hänellä oli myös useita munuais- ja virtsakiviä, jotka olivat todennäköinen syy hänen kärsimiinsä vatsakipuihin myös aiemmin elämässään.

Ignatius asetettiin puiseen arkkuun ja hänen kehonsa peiteltiin papillisella vaatetuksella. 1.8.1556 arkku haudattiin pienen Maria della Stradan kirkkoon Roomassa. Vuonna 1568 tämä kirkko korvattiin Il Gesùn kirkolla. Ignatius laitettiin silloin uuteen arkkuun ja siirrettiin uuteen kirkkoon.

Paavi Paavali V julisti Ignatiuksen autuaaksi 27.7.1609 ja Paavi Gregorius XV julisti hänet yhdessä Francis Xavierin kanssa pyhäksi 12.3.1622. Hänen pyhäinpäiväänsä vietetään vuosittain 31.7. hänen kuolinpäivänään. Ignatiusta kunnioitetaan katolilaisten sotilaiden suojeluspyhimyksenä, Filippiinien sotilasjärjestöjen, Baltimoren roomalaiskatolisen arkkipiispan-

istuimen, Baskimaan ja monien muiden hänen alueensa kaupunkien suojeluspyhimyksenä.

Kuvissa Ignatiuksen tunnusmerkkejä ovat ehtoollinen, messukasukka, kirja ja risti.

Perintö

Ignatiuksella on tänä päivänä voimakas perintö. Hänelle omistetuista instituutioista yksi kaikkein kuuluisimmista on St. Ignatius Loyolan Basilika, joka rakennettiin sen talon (linnan) viereen, jossa hän syntyi Azpeitissa Espanjan baskimaassa. Talo itse, joka on nykyisin museo, on osa basilikarakennusta.

Ehkä kaikkein parhaiten jesuiitat tunnetaan kuitenkin korkealaatuisesta koulutuksesta, vaikka Ignatiuksella ei alussa ollutkaan mitään aikomusta sisällyttää opettamista jesuiittojen työhön. Jesuiitoilla on maailmanlaajuisesti lukuisia jesuiittakouluja ja yliopistoja. Heidän koulutuksensa on pitkä ja perusteellinen; peruskoulutukseen kuuluu ylioppilastutkinto tai vastaava, sen jälkeen koulutus kestää vielä noin 15 vuotta. Hengellisten harjoituksien lisäksi opinnot koostuvat humanistisista aineista, teologiasta ja filosofiasta. Useamman

tohtorintutkinnon suorittaminen on tavallista.

Ensimmäisten jäsenten tarkoituksena oli olla paavin käytettävissä. Ennen kuin Ignatius avasi vuonna 1548 kouluja Italiassa, Portugalissa, Hollannissa, Espanjassa, Saksassa ja Intiassa, oli ne tarkoitettu alunperin nuorien uusien jesuiittojen koulutukseen. 10 vastaavaa koulua kuudessa vuodessa vei jesuiittojen työtä nopeasti eteenpäin.

Ignatius lähetti vuonna 1548 Sisilian Messinan pormestarin pyynnöstä viisi miestä avaamaan koulun ns. tavallisille ihmisille (muille kuin jesuiittaopiskelijoille). Hallitsijoiden, piispojen ja kaupunkien toimesta kävi pian selväksi, että tämä työ oli yksi kaikkein tehokkaimmista tavoista korjata tietämättömyyttä ja korruptiota pappien ja uskovaisien keskuudessa, edistää kirkon uudistumista ja täyttää jesuiittojen mottoa Ad Majorem Dei Gloriam – Jumalan suuremmaksi kunniaksi.

Sittemmin Ignatius auttoi luomaan jesuiittakouluja ja yliopistoja ympäri Eurooppaa ja maailmaa. Tällä hetkellä jesuiittaveljeskunta muodostaa katolisen kirkon suurimman

miessääntökunnan noin 22000 jäsenellään 127 maassa ja kuudessa maanosassa. Jesuiitoilla on vankka asema tieteellisessä keskustelussa niin katolisessa kirkossa kuin sen ulkopuolella maailmanlaajuisesti.

Ignatius ihmisenä

On luultavasti totta, että se kuva Ignatiuksesta, joka useimmilla ihmisillä on, on sotilas: ankara, rautatahtoinen, käytännöllinen, jolla on vähän tunteita - ei kovin miellyttävä tai lämmin persoona. Mutta jos tämä kuva on tarkka, on vaikea nähdä, miten hänellä olisi ollut niin voimakas vaikutus niihin, jotka tunsivat hänet. Luis Goncalves de Camara, yksi hänen lähimmistä veljistään, kirjoittikin:

”Hän (Ignatius) oli aina melko taipuvainen rakkauteen; lisäksi hän näytti rakkaudelta, ja sen takia kaikki rakastivat häntä. Yhteisössä ei ollut ketään, jolla ei ollut suurta rakkautta häntä kohtaan ja joka ei olisi pitänyt olevansa hänen rakkautensa kohde.

Hän itki joskus messussa niin paljon, että hän ei voinut kävellä, eikä edes puhua johonkin aikaan, ja hän pelkäsi, että hänen kyy-

neltensä lahja voisi saada hänet menettämään näkönsä.”

Goncalves de Camara jatkoi: ”Jos hän ei itkenyt kolmea kertaa messun aikana, hän piti itsensä olevan poissa rauhasta.”

Pidämme useita pyhiä suurina mystikkoina, mutta emme ehkä ajattele Ignatiusta yhdeksi heistä?

Olemme kertoneet muutamia monista hänen visioistaan ja mystisistä kokemuksistaan elämässään. Ignatiuksen pyhyys ei kuitenkaan muodostunut näistä.

Se on muodostunut suuresta rakkaudesta, joka ohjasi hänen elämäänsä A.M.D.G., Jumalan suuremmaksi kunniaksi.

”Ihminen on luotu ylistämään, kunnioittamaan ja palvelemaan Jumalaa, meidän Herramme, ja siten saavuttamaan sielunsa pelastus. Muut maan päällä olevat on luotu ihmistä varten jotta ne auttaisivat häntä saavuttamaan sen päämäärän, johon hänet on luotu. Tästä seuraa, että ihmisen on käytettävä niitä sikäli kuin ne auttavat häntä hänen päämääräänsä ja hylättävä ne sikäli kuin ne häntä siinä estävät.” -Ignatius de Loyola, Hengelliset harjoitukset

Mitä on ignatiaaninen spiritualiteetti?

Ignatiaaninen spiritualiteetti on jokapäiväistä henkisyyttä. Kaikki elämän osa-alueet ovat osa sitä.

Sen mukaan Jumala on läsnä maailmassamme ja aktiivinen elämässämme. Se on polku syvempään rukoukseen ja hyviin päätöksiin, jotka on tehty hyvällä harkinnalla ja oikeilla valinnoilla. Se on aktiivista toisten palvelemista.

Ignatiaaniseen spiritualiteettiin kuuluvat tänä päivänä hengellinen ohjaus sekä ignatiaaniset että henkilökohtaisesti ohjatut retriitit. Hengelliset harjoitukset kestävät 30 päivää. Jesuiitat itse suorittavat tyypillisesti neljä viikkoa kestävät ohjatut harjoitukset kerran tai kaksi elämänsä aikana.

Ignatiaanisen spiritualiteettiin kuuluu paljon itsetutkiskelua. Vaikka hengellisten harjoitusten varsinaisena tavoitteena ei ole itsetuntemuksen lisääminen tai itsensä terapointi, usein niin kuitenkin tapahtuu.

Maailma on lahja ihmisille. Ihmiset ovat lahja maailmalle.

Mistä voin löytää Jumalan?

Ignatiaaninen hengellisyys perustuu vakaumukseen, että Jumala on aktiivinen, henkilökohtainen ja ennen kaikkea läsnä oleva meille.

Syvä, kontemplatiivinen rukouselämä on mahdollista kaikille.

Rukous ja hyvän tekeminen kulkevat yhdessä.

Miten voin rukoilla?

Tämä on pieni yleiskatsaus rukouksentäyteiseen mietiskelytekniikkaan, jossa katsellaan päivän tapahtumia. Hengelliset harjoitukset ovat pyhiinvaellus ihmisenä ja tietoisuutena kasvamisessa.

Hyvä tapa rukoilla on katsella Jumalan läsnäoloa elämässäsi. Yli 400 vuotta sitten Ignatius Loyola rohkaisi rukouksen täyttämisiin ”mindfulness -harjoitukseen”, joita kutsutaan päivänkatseluksi ja päiväharjoitukseksi. Harjoitus on rukouksentäyteinen mietiskelytekniikka päivän tapahtumiin, joiden tavoitteena on huomata Jumalan läsnäolo ja huomio meissä.

Ignatiuksen harjoittama 5-askelinen versio päiväharjoituksesta, päivän katselusta, on seuraava:

1. Tule tietoiseksi Jumalan läsnäolosta.
2. Katsele päivää kiitollisuudella.
3. Kiinnitä huomio tunteisiisi.
4. Valitse yksi päivän teema tai asia ja rukoile siitä.
5. Katso kohti huomista.

1. Tule tietoiseksi Jumalan läsnäolosta.

Katsele päivän tapahtumia Pyhän Hengen läsnäollessa. Päivä voi näyttää sekavalta – hämmentävältä, mutaiselta. Pyydä Jumalaa tuomaan kirkkautta ja ymmärrystä siihen.

2. Katsele päivää kiitollisuudella.

Kiitollisuus on Jumala suhteemme perusta. Käy päiväsi läpi Jumalan läsnä ollessa ja huomaa sen ilot ja hauskuudet. Keskity päivän lahjoihin.

Katsele työtä, jota teit, ja ihmisiä joiden kanssa olit yhteydessä. Mitä sait näiltä ihmisiltä? Mitä annoit heille?

Kiinnitä huomiota pieniin asioihin – ruokaan, jota söit, asioita joita näit ja muihin pieniltä näyttäviin nautintoihin ja iloihin. Jumala on yksityiskohdissa.

3. Kiinnitä huomio tunteisiisi. Yksi Ignatiuksen suuria oivalluk-

sia oli huomioda Jumalan hengen läsnä ollessa tunteidemme liikkeet. Mieti tunteita, joita tunsit päivän aikana. Ikävystymistä? Riemua? Kaunaa? Myötätuntoa? Suuttumusta? Luottamusta? Mitä Jumala kertoo näiden tunteiden kautta?

Jumala mitä todennäköisemmin näyttää muutaman kehitysasian. Huomioi nuo ”synnit ja virheet”. Mutta, katsele syvälle niiden muita vaikutuksia. Tarkoittaako esim. turhautumisen tunne ehkä, että Jumala haluaa sinun ottavan uuden suunnan jollakin työsi alueella?

4. Valitse yksi päivän teema tai asia ja rukoile siitä.

Pyydä Pyhää Henkeä ohjaamaan sinua päivän aikana johonkin, jota Jumala pitää erityisen tärkeänä.

Se voi sisältää tunteen – positiivisen tai negatiivisen. Se voi olla merkittävä kohtaaminen toisen ihmisen kanssa tai elävä nautinnon tai rauhan hetki. Tai se voi olla jotakin, joka näyttää melko merkityksettömältä.

Katsele sitä. Rukoile sitä. Anna rukouksen nousta spontaanisti sydäimestäsi - onko siinä välittä-

mistä, kiitosta, parantumista tai kiitollisuutta.

5. Katso kohti huomista.

Pyydä Jumalan valoa huomisiin haasteisiin. Kiinnitä huomiota tunteisiin, jotka nousevat tulevasta. Oletko epäilevä? Iloinen? Levoton? Täynnä ilahduttavaa ennakkointia? Anna näiden tunteiden nousta rukoukseksi. Etsi Jumalan ohjausta. Pyydä häneltä apua ja ymmärrystä. Rukoile toivoa.

Ignatius rohkaisi ihmisiä puhumaan Jeesukselle kuin ystävälleen. Päätä päivän katselu keskusteluun Jeesuksen kanssa. Pyydä anteeksiantoa pahoille teoillesi. Pyydä hänen suojeluaan ja apua. Pyydä hänen viisauttaan kysymyksissä, joita sinä kohtaat. Tee kaikki tämä kiitollisuuden hengessä.

Elämäsi on lahja, ja se on täynnä Jumalan lahjoja.

Päätä päivän katselu Isä Meidän -rukoukseen.

Lopuksi

Ignatius Loyolan monien kirjeiden lopussa oli seuraava rukous, joka päättyköön myös tämän tekstin.

Rukous tietää Jumalan Tahto

Miellyttäköön korkeinta ja jumalallista hyvyyttä suoda meille kaikille runsaudellista armoa tuntea hänen kaikkein pyhin tahdonsa ja täydellisesti täyttää se.

- Ignatius Loyola

Ignatius Loyolan Visio Kristuksesta ja Jumalasta Domenichinon maalaamana, Lähde: wikipedia

**Martinisti -Veljeskunta toimii AMORCin sisällä.
Voit halutessasi aloittaa myös martinistiopinnot
suomenkielellä.**

**Ruusuristin Veljeskunnan
Jäsenlehti**